

Viša kmetijska šola v Tičnu-Liebwerdu na Českem.

Ker ima Kranjska dežela v tej šoli 3 svojih rojakov, ki so štipendisti (gosp. Ernst Kramar iz Škofje Loke je letos z odliko dovršil 3letni tečaj, gosp. Jos. Jarc iz Medvoda je prvi bil med učenci 2. tečaja, in gosp. Etb. Henr. Schollmayr tudi je 1. leto dovršil) pa tudi Štajarska dežela ima enega svojih rojakov v tej šoli, zato utegne bralce „Novic“ zanimati poročilo o tej šoli po „Oesterr. Landw. Ztg.“, iz katerega se razvidi, da ta šola, ki je na prav dobrem glasu v vrsti viših kmetijskih šol, obstoji že 10 let, katero je prejšnjih 16 let njen ustanovnik grof Franc Thun-Hohenstein vzdrževal in se je zdaj od niže kmetijske šole povzdignila na stopinjo višje, v kateri se uči nad 20 predmetov (razen kmetijskih in v kmetijstvo segajočih nauk učil se je tudi česki jezik). Profesorjev rednih je štela letos 5 in 1 asistenta, 9 pa je bilo izvanrednih učiteljev. Učencev rednih je bilo 75, izvanrednih 6, tedaj skupaj 81, in sicer iz Českega 54, iz Moravskega 15, iz doljne Avstrije 3, iz Kranjskega 3, iz Galicije 2, iz Ogerskega 2, iz Štajarskega 1 in iz Holandije 1. — Slovesni sklep šole je bil 29. julija, nov začetek bode 2. oktobra t. l.

Nove postave.

Postava in službeno navodilo za c. k. žandarstvo v našem cesarstvu.

(Dalje.)

Navadni službeni opravki žandarstva.

Navadni službeni opravki žandarstva (po §. 26. postave) so ti-le:

1. Kjer je moči sè svojim pristopom ovirati, da se kako kaznjivo djanje ne stori ali ne dokonča, že storjene prestopke postav poizvedovati in naznanjati ter hudodelce vsakovrstne zasledovati;

2. vse prestopnike postav svariti, v pokaznjenje ovajati, oziroma po določenih §§^{fov} 49., 50. in 51. tega službenega navodila prijemati, dotičnemu oblastvu oddajati ter poročati, za kaj je bil kdo prijet.

Prijeti človek, katerega žandar ne sme po nikakem sam izpustiti, naj se — če je le kolikanj mogoče — precej, a najpozneje v 24 urah z naznanilom oddá pristojnemu oblastvu;

3. v ohrambo javnega pokoja, reda in varnosti vsako vrevo (stekanje ljudi) ali vsak natep spuntane množice ubraniti, zatreti ter kolovodnike v pest dobiti;

4. svojino (lastnino) in osebo vsakega državljana od katere koli sile braniti ali ščititi in če je treba s tistimi, ki eno ali drugo v nevarnost pripravljajo, ravnati tako, kakor veleva točka 2;

5. o vseh na cesti, v vodi ali kjer si bodi najdenih mrličih, o vsakem požaru, o tatinskih vlomih, razbojnih (tolovajskih) napadih in drugih kaznivih djanjih na tanko razpraševati ljudi in dozvedeno naznanjati oblastvu;

6. na javnih ulicah, tržiščih, o zborih ljudstva ali taborih, za katere se je bati, da bi utegnili javnemu redu nevarni postati, o požarih, povodnjih in sploh pri vsaki občni nevarnosti pokoj, red in varnost vzdrževati in vnovič napravljati, nerednosti in napačnosti odvrčati, začetnike takih nespodobnosti in druge zlobneže in upornike prijemati ter z njimi delati tako, kakor je rečeno v točki 2;

7. paziti na to, da se izpolnujejo propisi, izdani v ta namen, da bi se ubranila kaka nesreča in oškodba

državljanov na osebi ali lastnini, ter pri tem zapažene prestopke, nemarnosti in pogrešnosti, kamor kaže, naznanjati;

8. gledati na prepoved pobišnega prodajanja tiskovin in ne trpeti, da bi se tiskovine — kolikor tega postava ne dopušča — pribijale na ulicah in drugih očitnih mestih, ter posebno imeti oko na take ljudi, katerih obrt ali zaslužek je v tem, da pohajajo od kraja do kraja;

9. popotne ljudi, če prosijo ter služba dopušča, spremljati (sprevajati) po takih potih, kodar ni varno;

10. vojaške uhajavce (dezerterje) in vsakega vojaka, ki v sumljivih okoliščinah ne more pokazati veljavne izkaznice, prijemati ter izročati najbližjemu vojaškemu poveljstvu, ali pa službenemu oblastvu (§. 95. službenega navodila);

11. ubežnike pred vojaško stavo prijemati in po okoliščinah postavljati pred politično oblastvo;

12. ljudi z iskavnim listom preganjane zapirati in pazno oko imeti na vlačugarje, ogleduhe, pod policijski nadzor djane in odpravljene osebe, po tem izpuščene kaznjence, o katerih na službeno oblastvo postajnim poveljstvom pošilja razkazilnice;

13. na javne zavode in naprave, kakor so: železnice, telegrafi, ceste, ob cestah in potih zasajeno drevje, prekopi (kanali), mostovi, občni vodnjaki, zapornice in postavljeni spominki, na oznamenila državnih in deželskih mej, na kažipote (cestokaze), deske ali table z imeni krajev in hišne številke paziti, opažene, javni varnosti škodljive pomanjkljivosti ali nedostatke in poškodbe, kakor tudi pomanjkljive naprave pri železnih cestah, ladijah parnicah in drugih občilih oblastvom naznanjati ter prestopnike propisov veljavnih za takošne javne naprave in naredbe, oziroma škodnike dotične prijemati in po okoliščinah pred oblastva postavljati;

14. za prosto ali neovirano zvezo poti po suhem in na vodi skrbeti, in sploh gledati na to, da bode vsakdo pokoren temu, kar velevajo pravila cestne policije in pa propisi za vožnjo po rekah dani. Uporneže je odvajati k najbližjemu varnostnemu oblastvu.

Kedar občinski uradi (županije) potrebujejo pomoči žandarstva, naj se (po §. 31. postave) zastran tega obračajo na službeno oblastvo. Samo v prav silnih ali nujnih slučajih, ali če ondukaj, kjer ima žandarstvo svoje stajališče, ni političnega oblastva, utegnejo se obrniti neposrednje na dotičnega poveljnika žandarske postaje. Ali proseče oblastvo naj vsako tako zaprosbo brez odloga na znanje dá službenemu oblastvu. O takih zaprosbah naj žandarstvo deluje po določenih zaprosivšega oblastva ali županstva ali pa morebiti uradnika, kateremu bi oblastvo bilo tisto uradno djanje izročilo, oziroma županovega namestnika, kateri so za to odgovorni.

(Dalje prihodnjič.)

Pogled na Koroško.

Sedaj, ko je veliko število rodoljubov iz vseh pokrajin v Gorotanu, ne bode odveč, ako spregovorimo nekaj besedi o Koroški.

Ozrimo se nekoliko nazaj v zgodovino. Zgodovina dežele Koroške je kos slovenske zgodovine. Ni nam treba ponavljati, kar trdé vsi resni zgodovinarji, da bila je Koroška nekdanj čisto slovenska dežela. A ne samo to. Ondi je bil dolgo časa sedež slovenskih vojvodov, ki so vladali tudi Kranjsko in dolnje Štajarsko. Dobro uro na severni strani od Celovca še stoji vojvodski kamen, na katerega je vsak nov vojvoda stopil, ter zbranemu ljudstvu pravično vlado obljubil. Napis na tem kamnu je slovensk, in samo slovensk.